YILMAZ VAROL

CEVABI VERİLEMEMİŞTİR

KOR

YILMAZ VAROL
CEVABI VERİLEMEMİŞTİR
KOR 2

Yılmaz Varol

Cevabı Verilmemiştir

KOR 2

Birinci Baskı	Eylül 1991
Baskı	Aydınlar Matbaası
Kapak Tasarımı	Mavi Kare
Kapak Fotoğrafı	Gülay Tatlıdil

Yönetim Yeri ve Yazışma Adresi:
Nakilbent Sk. No: 49 D. 1
Sultanahmet - İstanbul
Tel: 517 31 35

Yılmaz Varol

Cevabı Verilmemiştir

İÇİNDEKİLER

Kar 7
Sevmek Zamanı 9
Cevabı Verilmemiştir 14
Türkü 16
Bir Fotoğrafa Ağlamak 19
Papatya 21
Kaldır Başını 22

Yasak Türkü 26
Büyürsen Bir Gün 27
Tanır mısın Beni 29
Leyla 31
Bir Yaşlı Genç Kadına 32
Bir Gül Olsun 35

Diyarbekir 46
Karalım 51
Çocuk ve Sınav 53
Ayrılık Zamanı 56
Eşkiya Bir Uykuda Kalmış Gözlerin 62

KAR

İşte bu sabah da böyle birdenbire kar,
Bu sabah da böyle birdenbire,
beyaz kuşlar kımıldar yüreğimde...

Beyazın teninde bir ürpertidir büyür yıllardır,
Anamın ellerinde giderek çıldıran bekleyiş,
Beni yollara çekiyor,
ve birdenbire kar...

Aç karınla yakılan sigaranın sarhoşluğundayım,
Cebimde yeni çıkmış şiir kitapları,
Umutla tutup da ısıtamadığım,
Bembeyaz ellerini sevdiğimin,
Hoşçakallara götürüyorum,
ve bembeyaz kar...

Bütün şarkılarında ülkemin,
Dipdiri çocukluğum yatıyordur şimdi,
Sevgilerim,aşklarım ve umutlarım ile,
Hasretlerim yatıyordur,
yine bir nostalji olur,
bembeyaz kar...

Beni,bekleme ve bekletme,
Yeni yollar kımıldar içimde,
Yeni çocukluklar,
ve birdenbire kar...

SEVMEK ZAMANI

— Ayfer'e —

Hani sevmek zamanı derlerdi durup dururken,
Sevmek zamanı var mıdır insan yaşamında,
Bazen yarıda kalan, bazen söylenip biten,
bir dağ türküsü gibidir sevmek.
En büyük umutlara ve acılara sebebin olur,
Düşünsen uyunmaz gecelerin tadında buruk bir ezgidir hasret.
Sevmek zamanına gerek yok insan yaşamında,
Bilen bilir, yaşamın kendisi zaten sevmek zamanıdır...

Şiirde zaman ve mekan diyorum,
Sevdanın zamanı ve mekanı şiirindir de.
Seni seviyorum,
Annemi ve ülkemi de.
Annem ve ülkem kalacak,
Sen gideceksin belki,
Dünyanın soğuması gibi,
Soğuyacak belki kalbimdeki yerin,
İçimde hep yarım kalmış şiirlerin acısı gibi
seni sevmek...

Bu şehir bizi tanıyor, bu büyük atlas bizi biliyor,
Şimdilik inkâr ediyor bir coğrafyacının kalemi bizi,
Kanayacaktır yaşam,
Hem biraz da hüzün.
Zamanım ve mekanım bellidir,
Suda iz olmadı gözlerim.
Mahmur uykularda öpücüklerini unutmadım,
Sevdayı taşıyan yürek acıyı da taşır,
Ben bu hüznü tarih öncesinden biliyorum,
Göğsümün orta yerinde kanayan bir kuştur yüreğim,
kavga başlıyor.

İki şairi ülkemin bıyıklarını kesti, ben de kestim.
Geceyarısı kanımı tutuşturuyor hüzün,
Binyıllardır düşünüyorum seni, hüznü yıllardır tanıyorum,
İlkçağlı çocukların dudaklarından kalma bir türkü gibi.

Sonra biliyorsun, şiirin zamanı ve mekanı kavganındır da,
Artık ne deseler kâr etmiyor.
Yine kavga türküsünü söylüyor bir yerlerde çocuklar,
Aniden güzelleşiyor yaşam, sevmek zamanıdır.
Kavganın orta yerinde güzelleşiyor,
sakallarıma borçlu olduğum kırık hüzün
" Urartu yiğitler hala vurulu " mu, sormak gerekiyor.

Yıllar önce bir sokak lambası ışığında,
Sözü ayak seslerine bırakmıştık, susmuştuk.
Şimdi yine amansız bir sevdanın başlangıcındayız,
İçimde göndere çekiliyor isyan bayrakları,
Konuşan konuşsun artık,
Zaman kavganın, mekan sevdanındır,
Ben gidiyorum...

CEVABI VERİLEMEMİŞTİR

Daha yüzünü düşürmediğin kitaplardayım,
Adı saklı kalan bir hasretin ortasında,
Ve pususu kurulmuş düş gecelerinin,
Çığlık çığlığa haykırtan mevsimlerindeyim...

Sınır köylerinde yakılan tütünedir özlemim,
Ser verip sır vermeyen türküleredir,
Sana nasıl desem, nasıl anlatsam,
Sevdaların ayrılık çağıdır bu sonbahar,
Dalından dökülmüş,
Sarı yaprakların yalnızlığındadır umut,
Gidilmemiş yol değildir ayrılık,
Yine gidilecek gibidir...

Bu şehir " Diyarbekir Değildir " biliyorum,
Yürekle vurulmuş sevdalar,
Elektrikleri kesilmiş uykularda kalmıştır.
Sana nasıl desem, nasıl anlatsam,
Kendi Kendini sorgulayan sevdadır,
Sorulmuş sorudur burçlarda,
Cevabı verilememiştir...

TÜRKÜ

Hasret uzadı,
Yitirdik şarkıları,
Ve sustu dudaklarımız.

Kanatları kanatılmış kuştuk,
Asker potini, süngü ve işgal,
Tank paleti, ölüm, kan vesaire,
Apansız göklere uçtuk.

Kurutulmuş zeytin dalıydı,
Dağda, kırda, bayırda.
Beyaz sayfalara tutsak edilmiş
sabahçı kuşlar,
Ve kar üstünde kanlı potin izleri
Haki parkalı jandarmaların,
Yüzleri çirkin ve korkak,
elleri titrekti...

Hasret uzadı
Yitirdik şarkıları
Ve sustu dudaklarımız.

Bir kırmızı karanfil büyüdü
Yırttı dudaklarımızı,
Dişlerimizin arasından.

Çocuklar
yeniden
yürüdü!

BİR FOTOĞRAFA AĞLAMAK

Sevdim,
Hem de yeniden,
Hem de birden
başlamak için bir maceraya.

Sevdim,
Belki de bilmeden,
Belki de gizlice,
ağlamak için bir fotoğrafa.

Sevdim,
Bir de düşündüm,
Bir de taşmdım
uğurlamak için yalnızlığımı istasyonlara.

Nereye varacağını bilemeden sevdim.
Daha öncekinin resmi yanarken kültablasında
Aldım cüzdanıma koydum yenisinin resmini,
Ve de yüreğime işledim ismini.

PAPATYA

Gözlerini,
Papatya yapma gözlerime.
Boynunu öyle bükme.
Bir kar şiiri oku bana,
Isıt ellerimi...

Kaçalım,
Eski zaman sevdalarına,
" O şarabi eşkiyalar " gibi...

KALDIR BAŞINI

Düğün-dernek gecelerinde,
Yiğitler gowend tutup,
Al-yeşil mendiller kalkanda,
Alır sevdamızı devriyeler...

İşte,
Elleri kalem tutmayan,
İlkçağ çocuklarından bu yana,
Koyun otlatırdık
Karacadağ eteklerinde.
Kız dudaklarından aşırılmış,
Kırağı düşeli yeşilliklere,
Ne demeye gelir,
Yalnızlıkta,
Umutsuzlukta,
Bu kıtlık-kıranda susuşun,
Susuşun ki böyle kırk gün, kırk gece...

Kaldır başını,
Yeniden gülümse,
Kaybolmuş,
Yitmiş yıldızlarına.
Ki ismin
Altın harflerle düşürülsün,
Devrimler tarihine...

serçe bile tanır yuvasını çubukla karıştıranı
bilir önlem almadı mı kırılır kanadı.

geldiler atlarını çınar ağacıma bağlayıp
gitmediler...

İBRAHİM MALGAÇ

YASAK TÜRKÜ

Hangi öpüşün tadı kanadı da sustu dudaklarımız,
Hangi yolun yarısında bitti
torbada azığımız,
matarada suyumuz.
Hangi güzeli severken bitti şiirlerimiz,
Hangi türküyü çalarken kırıldı sazımız,
Hangi vatanı severken suçlu bulundu yüreğimiz,
Hangi dağı düşünürken...

Düşün,
Hangi sıcak iklimin
soğutulmuş çocuklarıyız,
Hangi dağın dağsızı,
Hangi yurdun yurtsuzuyuz,
İşin kötüsü biz seninle böyle
Hangi yasak türkünün iki yarısıyız...

BÜYÜRSEN BİR GÜN

Silahlar kuşanıldı çocuğum,
Ölen öldü.
Arkadaşların, sevgilin,
Annen, baban,
Hiç kimsen kalmadı geriye...

Sen yine söğüt ağaçları altında yapayalnız.
Sen yine birbaşınasın işte.

Büyürsen bir gün, sen de
Sol memenden emzir çocuklarını.
Sol memenin altında,
Kankırmızı bir kalbin,
Attığını unutmadan.

TANIR MISIN BENİ

— A.Kasemlo'nun anısına —

Yastığa baş koyup,
Bir uyumaz sevdayım.
Bir karasevda,
Bir karabelayım,
Belamdan,
Korkunç belamdan da olsa
Tanır mısın beni?

Zincire vurulmuş,
Dört oğul aslanım ki,
Anamın göğsünde,
Dört hançer yarası.
Yaramdan,
Korkunç yaramdan da olsa,
Tanır mısın beni?

Bir yoldur,
Uzar, gider.
Bir yoldur,
Diyarbekir'den Kerkük'e
Adı özgürlük,
Adı sevgi,
İşte geldim, gidiyorum,
Sizler yaşatın beni, kavgamı,
Özgürlüğün ölümsüz neferleri...

LEYLA

Yaşayacaksan,
Onun gibi yaşa.
Öleceksen,
Onun gibi öl.

BİR YAŞLI GENÇ KADINA

1.

Benim bildiğim şarkıları,
Sen de bilirdin eskiden.
Ellerinde kimbilir,
Kaçbin karanfil taşırdın.
Kimbilir hangi dağa sevdalı,
Hangi uçuruma hasrettin.
Karanfil miydi,
Menekşe miydi,
Kasımpatı miydı sevdiğin,
En çok da nelere gülerdin kimbilir....

2.

Şimdi kapkaranlık bir gurbet akşamındasın,
Her nedense sararmış yüzün,
Gözlerin anlamsız.
Geçip giderken en derin kaygıların içinden
En güzel şiirin yaşamak olduğunu,
Unutmuşsun habersiz.

3.

Belki anneni özlüyorsundur şimdi,
Belki de o ilk sevgilini.
Ama unutmamışsan inadına
O dağlarda kurduğun düşleri,
Türkü-türkü dağlarda yanan ateş sen olursun
Yeterki böylesine bırakma kendini.

BİR GÜL OLSUN

Sevmelerin en güzelini sende buldum ey yurdum,
Alnımı kor ateşlerde yaktım, öptüm anamın elini,
Sarıp sarmaladım umutlarımı, usulcana yakama iliştirdim.
Bir gül olsun istedim topraklarımda, dikenleri de benim olsun.

Bir gül olsun istedim, yarınlara varsın çocuklar,
Yoksa nasıl büyür, yarınları yağmalanmış çocuklar...

Sararmış kitap sayfalarında daha bir bularak kendimi
Yaktım sevdamın direnciyle özgürlük ateşlerini.
En yaylım ateşlere de siper ederek göğsümü,
Yaktım kendimi,günlerden newrozdu ve seni buldum.

Bir gül olsun istedim, yarınlara varsın çocuklar,
Yoksa nasıl büyür, yarınları yağmalanmış çocuklar...

Gözlerimi açıp bakınca ateş altındaki kalbimi gördüm.
Kalbim asker deposu,
Kalbim vergi yükü.
Ve askeri erkan.
Ve güneş dil teorisi,
Kart-kurt falan.
Ve sefaletin felsefesi,
Kemalizm ve yalan.
Ve her biri vurulan,
Her biri dipçiklenen,
Yağlı sicimlerle asılan
Bir tarih öncesi türkünün çocuklarını gördüm,
Yarınları yağmalanan.

Bir gül olsun istedim, yarınlara varsın çocuklar,
Yoksa nasıl büyür, yarınları yağmalanmış çocuklar.

Vakitlerden geceydi. Eğilip baktım da suya Dersim'i gördüm. Baktım usuldan çiseleyen yağmurun altında buka barane oynuyordu çocuklar. Ve gördüm büyüyen soruları Munzur'un suyunda. Yarın sorular daha da büyüyecek nasılsa. Nasılsa bu çocuklar yarın ülkelerini isteyecekler.

Bir gül olsun istedim yarınlara varsın çocuklar
Bir gül olsun istedim toprağımda, dikenleri de benim olsun.

3.

Nasılsa yarın büyüyecek,
Yarınları yağmalanmış çocuklar,
Bez bebeklerini istemeyecekler.
Şehir ekmeği ve kırmızı şeker de yetmeyecek onlara
Yarın,
Bu çocuklar,
Ülkelerini isteyecekler.

/ Büyüyecek korkunun gözbebekleri
Sorulacak en büyük soru ülkedir çünkü /

Ve çocuklar büyüyorlar, babaları asılan. Sorular da büyüyor, dil buluyor artık. Yarın el bulur. Bir başka gün mavzer,cevabı olmayan sorulara gerekir.Çünkü benim gözlerimde isyan gibi kır çiçekleri bahar ister ille de dağlarında. Kırçiçekleri de büyür.

Büyür ülkemin sevda şafağı...

Çünkü yıldızları içine kapanmış kanlı bir karanlıktır Dersim'in geceleri.Dudaklarda Alişer'in yanık dizeleri. Yanaklara doğru süzülen gözyaşlarıyla söze gelir. Açar kız çocuklarının fistanlarında mor güller, toprak yiyen bir çocukluktan arta kalan gözlerini diker Dersim'in üstüne. Her çocuk biraz kendini bulur Dersim denince. Dersim'e sefer olur, zafer olmaz çünkü. Her sefer bir jenosiddir ve ard arda düşen ilkyaz çiçekleri...

Solmasın istedim kız çocuklarının fistanında mor güller,
Bir gül olsun istedim, yarınlara varsın çocuklar,
Nasılsa onlar birgün gülün adını da koyacaklar.

4.

Vakitlerden geceydi eğilip baktım suya Dersim'i gördüm.
Gördüm başı karlı dağlarında yarım kalmış bir türkü
Bir de umumi müfettişlik,
Bir de isyan.
Ve şiir,
Ve umut.
Ve sonra Alişer,
Ve Zarife Xanım.
Ve Seyyit Rıza'nın ak düşmüş sakalı
Ve haritalar üzerinde susup kalmış
Donup kalmış gibi gözlerini gördüm
Yarınları yağmalanmış çocuklarını ülkemin.

Sevmelerin en güzelini sende buldum ey yurdum
Alnımı kor ateşlerde yaktım, öptüm anamın elini
Sarıp sarmaladım umutlarımı, usulcana yakama iliştirdim.
Bir gül olsun istedim topraklarımda
Bir gül olsun, dikenleri de benim olsun.

Yeni bir çağ açacak gibi,
Eşkiya bir uykuda kalmış gözlerin.

DİYARBEKİR

/ Nice yıldızlar düşürdük,
O masal şehirden.
Nice güzeller sevdik,
Her biri toprakta filiz.
Ya şimdi biz nerdeyiz,
nerdeyiz? /

Yol dedik,
Yürüdük.
Hiçbir şehir bizimle yollara düşmedi...

Biz gitsek adımız kalmaz biliyorum,
Diyarbekir'de Güven Park'ta
İlişmez yürek ucuna hasret.
Biz gitsek Diyarbekir bizimle gelmez,
Bir eski sevdayı yaşatır sur dipleri...

/şehirler insanının peşine düşmez,
insanlar şehirlerinin peşine düşmeli /

Biz gitsek de,
Büyüklüğüne söz yetiştirilmeyen
Sevdalar alır bura insanını.
Konuşur tarih,
Tarih büyüklüğünde bir ak sakallı dede,
Her koyunun kendi bacağından asılmadığı,
Karanlık bir vaktinde gecenin;
Dolar sokaklar,
Dile gelir Diyarbekir.

/şehirler konuşunca
insana söyleyecek söz kalmaz /

Her giden bu şehrin bir taşını alıp gitmiştir,
Diyarbekir'de taş tükenmez.
Her kalan göğüs açıp ser vermiştir.
/ sır değil,
ser vermiştir/

Ser desen,
Diyarbekir'de tükenmez.

/ şehirlerin üzerine güneş mutlaka doğar
insanların yüreğine doğmasa da. /

Şehir dedin mi,
Diyarbekir düşer akla.
İnsan dedin mi
Kürt...

Göç
Soykırım
ve kan,

Kanar Diyarbekir...

KARALIM

Ay yüzünü,
Karacadağ'a dönende,
Karanfiller deste gider Dicle'ye...

Büyür göğsümün içinde
Bir eski sancı,
Bir ele-avuca sığmaz sevda
Yaşamışım onyedi yıl
Onyedi yıldır sevmişim seni

Bu gece de
Çıramı yakmam karalım.
Bu gece de böyle sensiz,
yapayalnız
Yastığa baş koyup
Uyuyamam karalım.

ÇOCUK ve SINAV

—H. Kansu'ya —

Karlı bir kış gecesi,
Çekilip küçük odalarına,
Yoksul şarap sofralarına,
Kimler oturur,
Bilir misin çocuk.

"Sosyalist bir şarkı gibi "
Öpüp dudaklarını ölümün
Yaşamı da güzelleştirenlerin
Kimler olduğunu,
Bilir misin çocuk.

Bir eliyle bapatya falı bakan,
Bir eliyle silah tutan
Ondördünde çocukların
Neden öldüğünü,
Bilir misin çocuk.

AYRILIK ZAMANI

1.

Alıp götürsem kalbimi bu gece vakti nerelere gömerim,
Hem çocuklar şahidimdir ben onu yaşama gibi sevdim.
Yazarken ağladığım şiirlerden kalma bir hüzün gibi
taşıdım içimde gözlerini.
Hem yıllar önce değil, şimdi yeniden çalıyor kapımı,
Çocuksu öpüşlerle, masum gülücüklerle uğurladığım hüzün...

2.

Oturup ikimiz ayrılığa kalem kıralım istedim,
"Bir gülü büyütelim" istedim, ahh bir gülü büyütelim.
Oysa kendini saksılara, vazolara vurdu gül,
Oysa doğa kadar şen ve bereketliydi benim toprağım,
Bir gülü büyütemedim,büyüttüm hüznümü.

3.

/ ayrılıklar
yolculukları düşündürür insana,
çekip gitmeleri.
şairim,
kolay kolay alışamam ayrılıklara.
düşerken iki yanıma
karanlık elleriyle hüzün,
ayrılık zamanı hüzün zamanıdır,
hüzün zamanıdır,
kuytuluklara bırakılan öpücükler,
hani benim tren biletim
ayrılık zamanıdır./

4.

En büyük ve en güzel yolculuk,
Ölümle yaşam arasındadır.
En güzel sevgi ikimizin arasında
kanayan bir karanfildir şimdi.
Yasak kitapları düşünüyorum şimdi,
Yasak sevmeleri,
Düşünüyorum bir versen elini elime,
bir versen,
Gözlerinle öldürsen beni,
Yanık bir karanfil kokusu bıraksam ardımda...

5.

/ yeniden,
aşk desen,
o daha belli değil.
yaşar ve ölür ya insanlar,
sever ya insanlar,
her aşk gibi,
bitimlidir yeni aşk da.
otobüs biletimi istiyorum
eğer yer kalmadıysa trenlerde.../

6.

Bir gülü büyütelim istedim, büyütemedim,
İşte yine tekbaşımayım, karanlıkta, geceyarısı,
Alıp götürsem kalbimi bu gece vakti nerelere gömerim.
Hem çocuklar şahidimdir ben onu yaşama gibi sevdim,
Yazarken ağladığım şiirlerden kalma bir hüzün gibi
taşıdım içimde gözlerini.

/ şair ölünce
şiir ölmez ama,
şiir ölünce
şair ölür.

EŞKİYA BİR UYKUDA KALMIŞ GÖZLERİN

Neredeyse gün doğacak,
Yeni bir türküsü başlayacak insanın,
Sen bir tatlı uykudasın, uyanıyorsun,
Usuldan açıp gözkapaklarını,
Tan kızıllığının güzelliğiyle bakıyorsun.
Gözlerin ışıl ışıl,
Saçların dağınık,
Yeni bir şiir yazdıracak gibi,
Eşkiya gözlerin.

Sen olmasan üstümüzde gökyüzü kalmaz,
Mavisi de gider.
Gün gün olmaz,
Şaraplar eskimez,
Sokakları bir karanlıktır alır gider,
Kimseye söylenecek söz kalmaz..

İlk insandan,
İlk insanın yolculuğundan beri,
Sevda ve umut yükün,
Özgürlük türkün olmuş senin.
Dağ-dağ yürümüşsün,
Ateşi ve demiri bulmuşsun,
Bir soylu türküsüsün insanlığın
Başkaldıran Spartaküs'ten beri.

Bugün süren de senin kavgandır,
Ne büyük sevdalar görmüş dağların,
Ne de ulu çınar ağaçlarının mavi göğü
Baş eğmedi daha,
Uzayıp giden bir yolun ortasında
Bir bir vuruldu yiğitlerin,
Ser verdi de sır vermedi.

İsa'nın doğuşu başlangıç değil,
İstanbul'un Fethi de boşuna
Yeni bir çağ açacak gibi,
Eşkiya bir uykuda kalmış gözlerin...

Yılmaz Varol

CEVABI VERİLEMEMİŞTİR

KOR 2

6.000 TL